

Το καλό και το κακό - Του π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

/ [Γνώμες](#)

Είναι, πράγματι, δύσκολο να διακρίνει κανείς τι είναι για τον ίδιο καλό και τι κακό. Ποιο, δηλαδή, τον ωφελεί και ποιο τον καταστρέφει. Βέβαια, «το καλό και το κακό» κρίνεται με βάση τα πιστεύω μας. Γι' αυτό και το να κάνεις εχθρικές πράξεις ενάντια των άλλων, ακόμα και να τους σκοτώνεις, μπορεί να θεωρηθεί «καλό». Ο Χριστός είπε στους μαθητές του ότι «θα έρθει ο καιρός που όποιος σάς θανατώσει θα νομίζει όπως έτσι υπηρετεί τον Θεόν»(Ιω. 16,2).

- π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Για το χριστιανό που εμπιστεύεται το Χριστό και θέλει να ζει όπως Αυτός, το «καλό» κρίνεται με βάση το Ευαγγέλιό Του. Ο Λόγος Του, που εφαρμόζεται στην καθημερινότητα, μεταγγίζει την Αιώνια Ζωή από τώρα γιατί ενώνει τον άνθρωπο με το Θεό.

Η εμπειρία της Αιώνιας Ζωής, ως εμπειρία, δεν κατανοείται από όλους, γιατί όλοι

δεν εφαρμόζουν τις εντολές Του. Όσους, όμως, αγωνίζονται να υπερβούν τον εγωκεντρισμό τους και να φτάσουν στην κοινωνία της αγάπης – μέσα από την απλότητα και την ειλικρίνεια – γιατί «το λέει ο Κύριος», τότε το Άγιο Πνεύμα τους πληροφορεί για την εγγύτητά τους μαζί Του.

Αυτός ο «λόγος Του» κάνει τον άνθρωπο να αγωνιστεί με κόπο και πόνο για να πορευθεί την οδόν Του. Ο προφήτης Δαβίδ έγραφε: «Διά τους λόγους των χειλέων σου εγώ εφύλαξα οδούς σκληράς»(Ψαλμ. 16,4). “Επειδή το είπες εσύ, εγώ ακολούθησα δύσκολους δρόμους”.

Σ’ ένα περιβάλλον που βλέπει καλό και θεμιτό να αδικεί, να κλέβει το κράτος, να ψεύδεται, να παραγνωρίσει για να προχωρήσει, να ζει με βάση το «θέλω» τού καθενός, είναι δύσκολο να μην τα κάνεις αυτά και άλλα, αλλά να θέλεις να ζήσεις χριστιανικά.

Όμως, είναι αλήθεια ότι αυτή η «δυσκολία» γίνεται εσωτερική χαρά και ειρήνη, καθώς την προτιμάς για χάρη του Χριστού που αγαπάς. Δεν είναι σήμερα το δικό μας «μαρτύριο» να θέλουμε να πορευτούμε τη «δυσκολία» που συνεπάγεται ο δρόμος Του;

Ποιον άλλον λόγον είχαν οι μάρτυρες όλων των αιώνων να υποστούν τόσα βάσανα και τελικά να χύσουν το αίμα τους, παρά την αγάπη προς το Χριστό; Ποιον άλλο λόγο μπορεί να έχει κάποιος που δέχεται αδικίες, συκοφαντίες, ποικίλους διωγμούς και ταλαιπωρίες, επειδή «δεν είναι όπως τους άλλους», παρά την αγάπη προς το Χριστό;

Τελικά, για τον αληθινό χριστιανό που ζει ταπεινά και αγαπητικά, το «καλό» είναι ό,τι τον ενώνει με τον «Θεό της καρδιάς» και κακό ό,τι τον χωρίζει.

Η ένωση είναι ο παράδεισος νυν και αεί

Ο χωρισμός είναι η κόλαση νυν και αεί.

Πηγή: pemptousia.gr – www.isagiastriados.com